

рѣка-та бѣла придошла; царь Самуилъ ся-надѣялъ, че рѣка-та ште го заштити; нѣ единъ отъ войници-ты на Василиа нашѣлъ бродъ, и както прѣди малко въ Тессалиѣ, Византийци-ты прѣминѣли млъчешкомъ рѣкѣ-тѣ. Царь Самуилъ не смѣялъ да ся-удари, а тутакси ся-стѣписалъ, и оставилъ въ рѣцѣ-ты на неприателна стана си. Тогава заповѣдникъ-тъ на Скопие ся-прѣдалъ на византийскый царь заедно съ тона прочуть градъ. Казвать, че града издалъ Романъ, сынъ на блъгарскый царь Петра, и внукъ на Великый Симеона. Това бѣла послѣдняя историческа работѣ на прочутый едно врѣмя царскый родъ блъгарскый. Византийскый царь надарилъ злочестый Романъ, направилъ го патриций, и го отрядилъ заповѣдникъ на Авидосъ въ Малѣ Азиѣ.

Отъ Скопие Василий заврѣтълъ на истокъ, по Пловдивскый пѣтъ, който минува покрай главнѣй, западнѣй жгѣлъ на Старѣ-планинѣ. Тукъ много врѣмя го задрѣжала обетѣпа-та на Перникъ, най-прочута-та тврѣдыня въ тѣхъ чясть на Старѣ-планинѣ. Византийскы-ти историци хвалать много блъгарскый главатаръ на Перникъ, Кракра, и казвать, че бѣлъ много юнакъ чловѣкъ и не ся-подкупвалъ никакъ. Византийскый царь неможилъ да приземи тѣхъ тврѣдынѣ, та заминѣлъ за-въ Пловдивъ, а оттамъ си отишѣлъ въ Цариградъ.

Слѣдъ това голѣмо оплѣчение, Византийци-ти като имали въ рѣцѣ-ты си толкова блъгарскы мѣста, лесно вече ся-втурвали въ Блѣгарийѣ всакоѣхъ годинѣ, и развалили всеичко, што имъ ся-испрѣчвало прѣдъ очи-ты. Казвать, царь Самуѣ, не смѣялъ